

— Het *Journal de Constantinople* van den 22 zegt, dat de 400 cirkassische vorsten, welke zich hebben vereenigd, om hunne vrymaking te eischen en zich bereid hadden verklaard de wapens op te nemen, om hunne onafhankelykheid te verkrygen, twaelf hunner als afgeveerdigde naar Konstantinopelen hebben gezonden om er verklaringen te dragen aan Turkryk, aan Frankryk en aan Engeland.

Tydingen uit Konstantinopel van den 24, melden dat deze deputatie in de turksche hoofdstad is aengekomen en door de ministers van den sultan is ontvangen.

— Te Naplouse en de omstreken is er een opstand uitgeborsten ten gevolge van een manslag, door een anglikaenschen zending op een ottomanschen bedelaer begaan. De konsulaten der christene mogendheden zyn aengetast geworden en de vader van den pruisischen konsul is vermoord. De worsteling tusschen de christenen en mahometanen is zeer bloedig geweest. Het is den pacha echter gelukt de orde te herstellen.

Men meldt uit Konstantinopel, dat te Varna de instructie wordt voortgezet tegen den pacha, die een christen meisje roofde, onterde en vervolgens deed ombrengen. Die pacha, — zoo schryft men — kan maer niet begrypen waerom zoo veel leven om zulk eene kleinigheid wordt gemaakt! Hy beroept zich op honderd soortgelyke voorbeelden, die ten eenenmale ongestraft bleven, behoudens eene schadevergoeding in geld, aan de familie der ontvoerde of vermoorde. Nog dezer dagen werd een ryke Israëliet vermoord en van alle zyne bezittingen beroofd; ieder kent de beschuldigden, doch er wordt zelfs niet aengedacht om vervolgingen in te stellen. De pacha zegt dus, dat hy eene schadevergoeding aan de familie van het christenmeisje betalen wil, en dat de zaak daarmede voorgoed geeindigd is. Zyne geheele redeneering steunt werkelijk op waerheid, doch in de gevolgtrekking, zoude hy zich wel eens kunnen vergissen, aengezien men in de tegenwoordige, gewyzigde omstandigheden, zyne terdoodveroordeeling te gemoet ziet.

— Men schryft uit Hamburg :

De genaemde Timm, die in 1854 alhier eene weduwe en hare dochter vermoorde, om haer te bestelen, moest den 5 april laetstleden 's morgens vroeg, de doodstraf ondergaan. Alles was gereed ; de grootste voorzorg-maatregelen waren genomen ; doch alles was nutteloos.

Ten 4 uren 's avonds, nadat de geestelyke Timm verlaten had, vroeg die laetste een glas bier, hetwelk hem onmiddelyk gebragt werd. Doch nauwelyks kwam de wachter in de cel van Timm, of deze wierp hem op de grond, sloot hem in zyne cel op, snelde door den gang naar de byzondere kamer van den sleutelbewaarder der gevangenis, waervan het venster niet met yzeren grietjes was voorzien en sprong op de straat. Doch Timm kon niet vlugten ; hy had door den val zyn been op twee plaatsen gebroken.

De genesheer en de heelmeeester der politie werden dadelik by den veroordeelde gezonden, en de senaet, die onmiddelyk byeengeroepen werd, beraadslagde tot 2 ure 's nachts en besloot de doodstraf van den veroordeelde tot later uit te stellen. Doch het schynt, dat de senaet op die beslissing is teruggekomen ; want de moordenaar is den 10, ten 6 ure 's morgens, ter dood gebragt, na uit het hospitaal naar het tuchthuis gebragt te zyn. De doodstraf heeft op de binnenplaats der gevangenis plaats gehad.

— De *Univers* kondigt den volgenden omzendbrief af betrekkelijk de inrigting van christene scholen in het Oosten :

De oorlog heeft het Oosten geopend voor de beschaving van Europa, en de sultan zelve door het dekreet hetwelk de wereldlyke en geestelyke vryheid aan de christenen zynen staten verleent, maent de verboden volkeren aan tot de volbrenging van hun werk met hem by te staan in de herschepping van het keizerryk, hetwelk zy gereed hebben. Eene maetschappij is ingesteld geworden, welke, in haren schoot vergaderende mannen van allen slach, van den generaal-maerschalk tot den student toe, haer deel heeft willen nemen in dit groot werk door de eenvoudigste en gemakkelykste middelen, namelyk door de inrigting van scholen. Het is geene proefondervinding welke men nemen wil. Het werk is reeds begonnen door onze Broeders der christelyke leering en door onze Zusters van liefde. Te Konstantinopel, te Salonica, te Smyrna, op den Libanberg, enz., bestaan er scholen welke niet alleen de katholyke kinderen ontvangen, maar ook de grieksche, de joodsche, de musulmaensche, aldus door de liefdadigheid het woord van den H. Paulus volbrengende : « Geene Grieken noch Joden meer, geene Scythen noch Barbaren..... » Doch men heeft deze scholen te ondersteunen, men moet ze vergroeten, vermenigvuldigen, en dit is het doel hetwelk wy ons voorstellen. Indien de soldaat welke zyn bloed heeft ten beste gegeven zoo als de helden der kruisvaerten ; indien de scholier, welke met zoo veel nayver en ongeduld namen die onlangs nog zich nevens den zynen in de vreedzame worstelingen onzer collegiën bevonden, heden ziet pronken onder degene der heldhaftigsten op de bulletyns der eer en der victorie ; indien de moeders, indien de zusters, indien al degenen wier hert geklopt heeft by het verhaal der roemryke daden onzer legers, onzen oproep willen beantwoorden, dan zal het goed, gewonnen ten koste van zoo veel opofferingen, bewaerd, uitgebreid en voor altyd verzekerd worden.

Aen dit werk, dat in den vrede de vruchten van den oorlog moet ontwikkelen verzoeken wy u deel te nemen, hetzy als medelid, mits eene onderteekening van 10 fr. ; ten minste als weldoener, door middel eener offerande hoe gering ook dezelve zyn moge.

De onderteekening en offeranden worden ontvangen by M. Vaton, schatmeester, Backstræet, 50 te Parys.

Buitenlandsch nieuws.

Het laetste woord over de vrede is nog niet gezegd, in weêrwil der afkondiging van het verdrag en van al de protokollen. Er komen nieuwe opbelderingen, en men mag er nog verwachten uit de discussie die zullen plaats

grypen in de parlementaire vergaderingen van de grondwettelyke staten die aen den oorlog deel genomen hebben. Het engelsch parlement begint het onderzoek van het werk van het kongres van Parys.

Onder de bescheeden, door lord Clarendon op het buurel van het lagerhuis nedergelêgd, bevindt zich een verdrag, waervan er tot heden niet gesproken werd, en dat den 15 april te Parys zou getekend zyn tusschen de Koningin van Engeland, den Keizer van Oostenryk en den Keizer van Frankryk, met het doel om de onafhankelykheid van Turkryk te waerborgen.

Tot heden schynt de duitsche bondsraad nog de mededeeling niet bekomen te hebben, die door Pruisen en Oostenryk moet gedaen worden, van den akt, waerby de vrede tusschen de wester-mogendheden en Oostenryk hersteld wordt. Men beweert te Weenen, dat het oostenryksch en pruisisch kabinet tot langdurige en moeilijke onderhandelingen zyn moeten overgaan, vooraleer over den aard en de wyze der mededeelingen te kunnen overeenkomen, die voor doel zouden hebben die artikelen te bepalen, welke Duitschland zich moet toeëigenen.

Het wordt bevestigd, dat Pruisen en Oostenryk aen den bondsraad de ontwapening zullen voorstellen der legerkorpsen van den duitschen bond, die zich in verscheidene staten nog op oorlogsvoet bevinden.

Niettegenstaende binnenlandsche moeilijkheden, veroorzaekt door den weêrstand der oude turksche party, houdt het gouvernement van den sultan zich ernstig bezig de bestuurlyke verbeteringen te verwezenlyken, die het turksche ryk moeten heropbeuren. Hy heeft versterkingen gezonden aan de gouverneurs der provincien, in welke er zich aenleiding tot opstand vertoonde, en heeft ook naar Frankryk, België en Engeland verscheidene officieren gezonden gelast met het doen van aankopen en bestellingen van wapens.

Spanje.

Madrid, 27 april.

Men leest in eene korrespondentie :

« Men heeft dezer dagen gesproken van doodsbereidingen, welke op het plein Cebada tegen verscheidene politie-agenten zyn gedaen, die bedreigingen zyn reeds verwezenlykt geworden: den dag, waerop Jose Buenda de doodstraf onderging, naderde een bloedverwant van dien laetste, by klaren dag, een politie-agent, die hem onbekend was, hy overlade hem met beledigingen en verweet hem, dat hy den dood van zynen bloedverwant veroorzaekt had. De agert hield zich te vreden met te antwoorden, dat de justicie haren loop had gehad, en dat men de politie-agenten niet verantwoordelyk kon maken voor de doodstraf, welke de moordenaar had ondergaan. Voor alle antwoord ontving hy eene messteek in den buik. De ongelukkige werd stervende naar het hospitaal gedragen. De moordenaar nam de vlugt en is tot hiertoe door de justicie nog niet kunnen gevat worden.

« Wy hebben nog een ander feit te melden, dat veel ernstiger is: Eergisteren, omtrent 10 uren, hebben 24 personen, met stokken gewapend, en die zich voor gedelegeerden der nationale militie uitgaven, de bureelen van het dagblad *Padre Cobos* overweldigd. Op dit oogenblik bevond de bestierder van het dagblad zich alleen met zyne vrouw in den bureau. Toen men van hem eischte, dat hy de namen zou opgeven van de opstellers, heeft hy geweigerd te antwoorden ; men heeft hem alsdan met beledigingen en stokslagen overladen ; daarna hebben de plegers van die geweldadigheden, zich van al de nummers van het dagblad meester gemaakt, welke zy verscheurd hebben, verder hebben zy alle meubelen verbryzeld. Toen zy heen gingen, zegden zy aen den portier, den eigenaar van het huis te verwittigen, dat indien hy bleef weigeren de opstellers van den *Padre Cobos*, weg te zenden, zy binnen kort zyn huis zouden komen in brand steken. »

Stedennamen in Noord-Amerika.

Het gedurig aenwassende aental steden en dorpen behoortlyk met namen te voorzien, geeft de Amerikanen veel moeite. De sedert den bevrydingsoorlog opgekomen gewoonte om nieuwe steden en plaatsen naar de beroemde mannen des lands te doopen, mag, uit een patriotisch oogpunt beschouwd, lofweerdig wezen en van een gevoel van dankbaarheid getuigen, maer zy heeft daerby het nadeel, dat het beperkte aental dier groote mannen op verre na niet aen de bestaende behoefte aen namen voldoet welke de geographie der Vereenigde-Staten tot eenen waren chaos maakt ; zoo voeren, naar den nieuwsten *American Gazetteer*, behalve de bondstads 27 graefschappen en niet minder dan 150 steden, vlekken en dorpen den naam van Washington ; waerby nog Washington-Hollow, Washingtonlake en een dozyn Washingtonvilles komen. Benjamin Franklin's naam heeft men aen 49 graefschappen en aen 116 steden gegeven, aen welke zich nog 30 Franklintowns aansluiten. Dan volgen Jefferson, naar wien 18 graefschappen en 93 steden en Madison naar wien 16 graefschappen en 64 steden genoemd zyn.

Behalve deze zyn er menigte Jacksons, Monroes, Harisons, Hamiltons, Clintons enz. Maer ook van de celebrities der oude wereld heeft men gebruik gemaakt. Zoo zyn er 37 Miltons, 3 Miltonvilles en 1 Miltonsburg, 7 Hampdens en 7 Sydneys. Cromwel, de man die Engeland een standbeeld onthoudt, ziet zyn naam door 5 steden vereeuwigd, en zyn dapperer admiraal in dien van 2 Blakesburgs en 1 Blakesville. Ook de beroemdste tegenstander van dezen, onze de Ruyter, is niet vergeten ; tegen 7 Nelsons staen een gelyk getal Napoleons en 1 Napoleonville over ; terwyl men Wellington slechts zes maal bedacht heeft. Na Milton schynt Byron de meeste populariteit te bezitten ; naar hem zyn niet minder dan 10 plaatsen genoemd, terwyl men, vreemd genoeg, geen enkelen Shakespeares, maer 2 Hamlets en 3 Remeos aantreft. In het algemeen wordt ieder belangryk voorval, ieder interessant

persoon die in beide werelddeelen de aendacht van het publiek en der dagbladen boeit, aenstonds door den naam van de eene of andere nieuwe stad vereeuwigd. Reeds bestaan er 7 Lamartines, 10 Kossuths en 1 Jenny Lind en spoedig zullen er Abdul-Medjids en Omer-Pachas in menigte wezen. Ook de namen van beroemde bestaende of reeds in puin verzonkene steden der oude wereld vinden wy in Amerika wederom ; zoo treft men er Parys, 22 maal, Lissabon 17 maal, Berlyn 8 maal, Amsterdam 2 maal, Cairo, Cadix 5 maal, Memphis 4 maal, Londons, Oxfords enz., zyn schier ontelbaar en dan zyn er nog Uticas, Trojes, Jerusalems, Jerichos, Syrakuses, Palmyras, Calcuttas, Moskous, enz., in een groot aental.

Mengelingen.

Hoe men op zyn gemak geraekt.

Swift, een groot engelsche schryver, gekend om zyne gestigte trekken, reisde geern te voet.

Op zekeren keer kwam hy laet in den avond in eene dorpsherberg aen en vroeg er logement. Men antwoordde hem, dat hy kiezen moest : in den stal den nacht doorbrengen of wel het bed deelen met eenen beestenkoopman, die reeds slapen was.

Swift koos het bed van den beestenkoopman. Nauwelyks had hy zich nedergelêgd toen de beestenkoopman van zyne zaken begon te spreken en vertelde, dat hy op de jaermarkt goeden verkoop had gedaen.

— Ik, zegde Swift, heb my niet te beloven, want sedert den aenvang der regtshepleitingen heb ik er nog maer zes opgeknoopt.

— Hoe, opgeknoopt? Wat is dan uw bedryf, vroeg de beestenkoopman.

— Het is somtyds nog al een goed bedryf, hoewel pynlyk ; indien gy wilt, zou ik het u kunnen leeren ?

— Maer watzyt gy eigenlyk ?

— Ik ben de beul.

— Gy !

— Ja, ik ga naar Tyburn om elf struikroovers aen de galg te hangen.

By deze woorden sprong de beestenkoopman uit het bed en ging naar den stal slapen, terwyl Swift zich verheugde van het bed alleen te hebben.

Regelen by het schryven van brieven.

In de samenleving moet gy spaerzaam zyn met woordspelingen, zoo ook in uwe brieven.

— Vader en zoon moeten niet aen elkander schryven, alsof zy schoolkameraden waren.

— Moeder en dochter moeten niet schryven als speelgenooten van gelyke jaren.

— De brieven van twee broeders, moeten gelyk zyn aen die van twee vrienden.

— Schryf heel kort aen overheidspersoonen, want die hebben tyd noch geduld om lange stukken te lezen.

— Druk u in uwe brieven altyd vriendelyk uit, dat bespaert u komplimenten. Veel menschen zyn beleefd en toch niet vriendelyk.

— Zend geen brief weg, die u by het schryven verveeld heeft, hy zal ongetwyfeld by het lezen ook vervelen.

— Offer nooit in uwe brieven de waarheid op ten koste der wellevendheid of andere byzaken, het is dan beter niet te schryven. Een *gesproken* leugen is groot kwaed ; en nog veel grooter is eene *geschreevene*.

— Daer de eerste indrukken de beste zyn, moet men dadelik antwoorden ; ondertusschen is het somtyds goed het tot den anderen dag uit te stellen, vooral als het belangryke zaken aengaat.

— Schryf geen brief, geen uoot, geen *post-scriptum* enkel om te schryven. — Een redelyk wezen maekt geene beweging, spreekt geen woord schryft geen letter zonder doel, en zonder dat hy er rekenschap van kan geven.

— Geen brief mag onbelangryk zyn : herinner u dat, voor gy gaet schryven.

— Eer gy den eersten regel op het papier zet, moet gy u in de gedachten verplaatsen by den persoon aen wien gy schryft. Spreekt tot dezen, met de pen in de hand.

— Schryft gy aen een begunstiger of aen iemand wien gy iets vraegt wees dan niet geestiger dan hy zelf zyn kan.

— Schryft geene lange brieven aen gelukkige menschen.

— Aen uwe onderwyzers en onderwyzeressen moet gy met even veel achting en dankbaerheid schryven, als aen uwe ouders.

— Vraeg of weiger niets in uwe brieven, dat u zou doen rood worden van schaemte, wanneer gy het van aengezicht tot aengezicht moest doen.

— Schryft al uw brieven in een eenvoudigen styl, vooral die aen geleerden en zotten gerigt zyn.

— Schryft, zooals gy spreekt ; volg geen ander na.

— Wilt gy kort schryven, wees dan op uwe hoede om niet te droog te worden ; een dorre styl verraedt een koud hert.

— Spreek over uwe vrienden, alsof zy tegenwoordig waren, en schryf huu ook zoo.

— In uwe brieven moet gy u voegen naar de persoonen aen wie gy schryft. De jongeling moet immers zynen stap inkorten, als hy met eene grysaerd of eene vrouw wandelt.

— Denkt niet te lang voor dat gy den brief schryft, maer lees dien voor de afzending altyd nog eens of tweemaal over.

BURGERLYKEN STAND DER STAD TONGEREN.

van den 2 tot den 8 mei 1856.

GEBOORTENS 2 — 0 jongens, 2 meisjes.

HUWELYKEN 0.

STERFTENS 4. — 0 mannen, 3 vrouwen, 1 jongen, 0 meisjes.

Ida Hellinx, echtgenoot van Hendrik Jeurgens, huishoudster, geboren te Hoesselt, 33 jaren. — Karolina Bonjour, zonder beroep, geboren te Vaassen (Holland), 81 jaren. — Catharina Corhamels, zonder beroep, 67 jaren. — Jacobus-Engenius Schmidt, 2 jaren en half.